

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Appellationibus. Consilium CLXXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

De Appellationibus.

S V M M A R I V M.

Appellationis renuntiatio.

1. Appellandum in scriptis ab interlocutoria.
2. Articuli peremptorii & relevantes si rejiciantur appellare licet.
3. Appellationi renuntiatur per ulteriorem comparitionem.
4. Appellationi renuntiatur non potest procurator.

CONSILIVM CLXXXVII.

QUOD in causa appellationis per Henricum Beverli appellansem interposita à sententia interlocutoria lata per Dominum Decanum S. Petri Leodiensis ultimâ Augusti novissimè præteriti, contra M. Lambertum Gielkens, aliosque ejus litis consortes, per Venerabilem D. Præpositum Beatæ Mariæ Walcuriensis procedi possit, idemque D. Præpositus sibi jurisdictionem in hac causa vindicare debeat, ex sequentibus rationibus deducitur.

1. Et primò quidem de legitima forma interpositæ appellationis evidenter constat: nam interposita est per ipsum Henricum in præsentia ipsius iudicis: idque in scriptis atque expressa gravaminis causa, uti in appellationibus ab interlocutoria oportet, Clem. Appellanti De appel. & deinde debita cum instantia petiti apostoli, Clem. Quamvis rigor eod. tit. tam per Henricum ipsum, quàm Ioannem Motmans ad hoc specialiter constitutum procuratorem: uti hæc constant ex instrumento appellationis in hac instantia exhibito. Prout etiam ex collatione ejusdem instrumenti, & actis coram præfato D. Decano habitis constat, intra decendium hujusmodi appellationem esse interpositam: Lata enim fuit sententia ultima Augusti post meridiem hora vespertinâ; appellatio autem interposita 10. Septembris ante meridiem, & sic ante lapsum decem dierum, qui in hoc casu de momento ad momentum computantur, Auth. Hodie C. De appel.

2. De iustitia appellationis constat, quòd iure permissum sit à repulsione seu reiectione exceptio-num, allegationum, aut articulorum perempto-rialium, & qui ad iustificandam causam partis faciunt, appellare, c. Dilecto De appel. Clem. Cum à repulsione eod. tit. Peremptorios autem & relevantes esse hujusmodi articulos, quos præfatus D. Decanus reiecit, evidenter constat ex rationibus in scedula appellationis per Henricum exhibita; quas latius non prosequimur. Hoc tantum addentes, quòd longè iustiore ratione hujusmodi reiectos articulos admittere debuisset, quàm postea admisit ejusdem ferè tenoris alios per assertum dicti Henrici procuratorem sine mandato exhibitos.

3. Quæ satis animæ ivertens pars adversa, aliunde præfatum Henricum à prosecutione suæ appella-tionis depellere conatur; quasi eidem renuntiave-rit per ulteriorem processum coram eodem D. Decano, c. Sollicitudinem De appel. c. Gratum De off. & potest. iud. deleg. Verum quidem est, quòd Arnoldus Meldart, qui procurator Henrici usque ad diem prædicti decreti reiectoris fuit, postea ulter-rius in hujusmodi causa coram præfato Domino Decano processit: sed tamen inde non potest

inferri, quòd Henricus suæ appellationi renuntia-verit. * Nam hoc receptum est, quòd procura-tor non possit appellationi solemniter interpo-sita renuntiare in præjudicium domini sui sine ex-presso ac speciali mandato, Bald. in l. ult. §. fin. nu. 14. C. De temp. appell. & in l. 1. §. si procurator nu. 5. & ibi las. nu. 12. Si quis ius dicen. non obtemp. Alex. conf. 115. Attentis narratis vol. 5. Idque potissimum ubi dominus in propria persona non adhibito eo-dem procuratore appellavit, & ad petendum apo-stolos alium procuratorem constituit; uti factum est in proposito. Id enim est expresse contravenire facto domini sui; & speciem quandam revocatio-nis procuratoris habet comparitio & actus per dominum interpositus, ac multò magis alterius procuratoris constitutio, in eo actu potissimum, quo prior procurator in effectu delinit esse procu-rator: appellatione enim interposita, ut non cogi-tur procurator illum prosequi, ita quoque finitur illius mandatum, l. Invisum C. de procurator. & ibi Bart. Nota decis. 2. Si dominus, alias est 2. de procurat. in novu. Et quòd non fuerit Henrico ulla voluntas renuntiandi hujusmodi suæ appellationi constat evidentiissimè per exactam illius diligentiam in prosecutione; ob id, quòd rescriptum Venerabili Domino Præposito præsentatum, sit Romæ im-petratum secunda Novembris, & sic ante lapsum duorum mensium ab interposita appellatione; ita ut sibi imputare debeat pars adversa, quòd ad procuratoris in effectu revocati nutum & volun-tatem, in causa ignorante Henrico processerit, & de mandato aut saltem facultate revocandi dili-gentius non inquisiverit. Et quamquam de iusti-tia appellationis superius proposuimus; in eo ta-men articulo, in quo nunc veriamur, illius ratio haberi non debet: cum hoc tantum quaeratur, an D. Præpositus sit iudex competens. Quo decre-to, per exhibitionem actorum aliarum instantia-rum, aliasque rationes, latius deducetur de ius-titia appellationis iustitia: sic quòd in re præsentis satis sit convincibilibus & apertis rationibus demon-strasse, quòd causa appellationis rectè sit ad Se-dem Apostolicam devoluta, & D. Præposito commissa, perdurante adhuc potestate in eadem causa ulterius procedendi; cum etiam in dubio potius iudicandum sit recipiendam, quàm non recipiendam esse appellationem, l. 1. & ibi las. in 6. notabili d. si quis cautionib. Decius consil. 34. Et pro-tenus nu. 5.

De Appellationibus.

S V M M A R I V M.

Appellationis renuntiatio.

1. Appellans qui iudicatum facere incipit, recedere in-telligitur ab appellatione.
2. Appellans petendo terminum solvendi appellationi re-nuntiare censetur.
3. Appellans agendo actum quemcumque contrarium appellationi renuntiare intelligitur.

CONSILIVM CLXXXVIII.

AVDIRI amplius non debet Dominus Ni-colaus Huberlant in prosecutione appella-tionis, quam se interposuisse dicit à sententia Vene-rabilis Capituli Nivellensis ad Sedē Apostolicam; nec ullæ